

1) Κλείω: Βαδών-νω τὴν πόρταν. Νὰ βαωθοῦν οἱ πόρτες. Ἡ πόρτα σήμ-μερον ἦτον βαωμένη τδ' ἐν ἄν-νοιξεν καθόλου. || Ἄσμ.

Ἄν-νοιξε, γέρημη καργά, μὲν εἶσαι βαωμένη, τραούδησε τοὺς φίλους μας ὥσπου νὰ συναμένοι.

Μετοχ. = ἐγκεκλεισμένος: Ἦτιον ἔσ-σω βαωμένος τδ' ἐτδοι-μαῖτον. Καὶ ἀμτβ. κλείομαι: Ἐβάωσεν ἡ πόρτα. Ἄν-νοῖουν οἱ πόρτες τδαὶ πάλε βαών-νουν μανιδές τους. Συνών. κλείνω.

2) Ἀποκλείω: Ἀμα τδ' εἶδεν μας, ἐβάωσέν μας ἔξω. 3) Ἀμτβ. ἐγκλείομαι κάπου στενωῶς, ἐνσφηνοῦμαι: Ἐπῆα νὰ πατήσω νὰ ρέξω τδ' εἶδεν πέτραν ποτδεῖ τδαὶ ποδὰ τδ' ἐμπέην τὸ πόδιν μου μέσα τδ' ἐβάωσεν το' ἐν ἔβκαιεν. Ἡ φοράδα ἔβαλεν τὴν τδεφαλήν της μέσ' ἔς τὴν διχάλωσιν τοῦ δεντροῦ το' ἐβάωσεν μέσα τδ' ἐπόφησεν. Ἡῦρα τὸν βοῦν μου μέσα σὲ μὴν στενοκοπκίαν βαωμένον τδαὶ προφισμένον.

βαδωτός ἐπίθ. Κύπρ. βαωτός Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ρ. βαδών-νω.

Κλειστός: Ἄσμ.

Βρίδ-δει τὴν πόρταν βαωτήν, βάλ-λει φωνὴν μεάλην.

βάζα ἡ, Μακεδ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βάζο κατὰ τύπ. μεγεθυντικόν.

Ἀγγεῖόν τι.

βαζάκι τό, σύνηθ. βαζάτοι πολλαχ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. βάζο διὰ τῆς καταλ. -άκι.

Μικρὸ βάζο, ὁ ἰδ. Συνών. βαζούλλι.

βαζάκιν τό, Πόντ. (Οἶν.)

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Βρακοθηλειά. Συνών. *βαζιάκωσι, ζουζάκιν.

βαζάνα ἡ, Ρόδ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βαζάνιν.

Τὸ φυτὸν στρύχνος ὁ ἐδωδίμος (solanum melongena) τῆς τάξεως τῶν στρυχνωδῶν (solanaceae). Συνών. βαζαντζά, μελιτζάνα, μελιτζαντζά.

βαζανᾶτος ἐπίθ. Κύπρ. Ρόδ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βαζάνιν καὶ τῆς καταλ. -ᾶτος.

1) Ὁ ἔχων τὸ χρῶμα στρύχνου τοῦ ἐδωδίου, τῆς μελιτζάνας ἔνθ' ἄν.: Βαζανᾶτα σῦκα ἢ ἀπλῶς οὐσ. βαζανᾶτα. Συνών. βαζάνικος, βαζανίς, μελιτζανίς.

2) Θηλ. βαζανάτη, συκὴ παράγουσα τὰ ἀνωτέρω σῦκα Κύπρ.

βαζαντζά ἡ, Κύπρ. Μεγίστ. Ρόδ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βαζάνιν ἢ βαζάνα κατὰ εἰς -τζά ὄν. φυτῶν. Πβ. ΠΓεννάδ. 917.

Βαζάνα, ὁ ἰδ., ἔνθ' ἄν.: Φρ. Φιάν-νει τὴν βαζαντζὰν μὲ τὸ κατσούνιν (εἰρων. ἐπὶ τῶν κοντῶν. κατσούνιν = λεπτὴ ράβδος, βέργα ἀγκυλοειδὴς κατὰ τὸ ἐν ἄκρον) Κύπρ. || Ἄσμ.

Ἐβ' ἀγαπῶ τὴ βαζαντζὰ ποῦ ρίχτει τὴ μαυράδα ποῦ μοιάζει τὸ λεβέντη μου εἰς τὴ μελαχρινάδα Μεγίστ.

βαζαντζάζω Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βαζάνιν.

Προσλαμβάνω χρῶμα ὁμοῖον πρὸς τὸ χρῶμα στρύχνου τοῦ ἐδωδίου ἕνεκα ψύχους, ἀσθενείας κττ. Συνών. ἀποβαζανώνω, μελανιάζω.

βαζάνικος ἐπίθ. Ρόδ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βαζάνιν καὶ τῆς καταλ. -ικος.

Βαζανᾶτος I, ὁ ἰδ.: Σῦκα βαζάνικα.

βαζάνιν τό, Κύπρ. βαζάνι Ρόδ. βαζ-ζάνι Ρόδ. Ἀγνώστου ἐτύμου.

Ὁ καρπὸς στρύχνου τοῦ ἐδωδίου. Συνών. μελιτζάνα.

βαζανίς ἐπίθ. Κύπρ. Οὐδ. βαζανί Λυκ. (Λιβύσσ.) Ρόδ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βαζάνιν καὶ τῆς καταλ. -ίς.

I) Βαζανᾶτος I, ὁ ἰδ., Κύπρ. Ρόδ. II) Οὐδ. οὐσ., εἶδος γυναικείου φορέματος Λυκ. (Λιβύσσ.)

βαζανόφυτο τό, Ρόδ.

Ἐκ τῶν οὐσ. βαζάνιν καὶ φυτό.

Φυτὸν τῆς πρασιάς διὰ μεταφύτευσιν.

βαζζά ἡ, ἀμάρτ. βαζά Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βάζο καὶ τῆς καταλ. -ζά.

Ποσότης ὅσην χωρεῖ τὸ βάζο.

βαζερίνη ἡ, λόγ. σύνηθ. βαζερίνα Κέρκ.

Ἐκ τοῦ Γαλλ. *vaseline*. Τὸ βαζερίνα ἐκ τοῦ Ἰταλ. *vaselina*.

Φαρμακευτικὴ ἀλοιφή.

*βαζγεστανίζομαι, βαργεστανίζομαι Εὐβ. (Ὁρ.)

Ἐκ συμφύρ. τῶν ρ. βαζγεσιζω καὶ βασανίζομαι.

Ἀπαυδῶ: Βαργεστανίστηκα, δὲν ἀντέχον πλὴς ἄλλο.

βαζγεστημάρα ἡ, ἀμάρτ. βαργεστημάρα πολλαχ.

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. οὐσ. βαζγεστημός καὶ τῆς καταλ. -άρα.

Τὸ νὰ ἀποκάμνη τις, ἀπαύδησις ἰδίᾳ ψυχικῶς: Ἐχω βαργεστημάρα. Συνών. βαζγεστισιά, βαζγέστισμα, βαζγεστισμός.

βαζγεσιζω Θράκ. (Σαρεκκλ.) Μεγίστ. Προπ. (Πάνορμ.) κ.ά. βαζγισιζου (Ἀδριανούπ.) κ.ά. βατγισιζου Θράκ. (Μάδυτ.) Λέσβ. βαζγεσιζω Θράκ. (Καλλιπ.) Κρήτ. Μεγίστ. βαζικισιζω Χίος βαζγισιζου Ἰμβρ. Σαμοθρ. βαζγεσίν-νου Λυκ. (Λιβύσσ.) βαγεσιζω Θράκ. (Σαρεκκλ.) Κρήτ. βαγεσιζω Κρήτ. γεσιζω Πελοπν. βαργεσιζω Ἀθῆν. Ἀνδρ. Νάξ. Πελοπν. (Κορινθ. Μάν.) Σέριφ. βαργισιζω Εὐβ. βαργεσίνιζω Σίφν. βαρεσιζω Σέριφ. Τήν. βαργισιζου Ἡπ. βαργισιζω Νάξ. βαρισιζω Θήρ. βαρυσισιζω Χίος (Καρδάμ.) βαζγεσιζω Κρήτ. Μεγίστ. βαζγισιζω Α.Ρουμελ. (Φιλίππουπ.) Χίος (Χαλκ.) βαγεσιζω Κρήτ. βαγεσιζω Κρήτ. βαργεσιζω Μέγαρ. βαργεσιζω Ἀθῆν. Ἀμοργ. Ἀνδρ. Νάξ. Πάρ. Πελοπν. (Κλουτσινοχ. Κορινθ. Μάν.) Ρόδ. Στερελλ. κ.ά. βαργεσιζω Ἀθῆν. Πάρ. Πελοπν. (Ἀρκαδ. Ἀνδρουσ. Καλάβρυτ. Κυνουρ. Μάν.) βαργεσιζω Εὐβ. Πελοπν. (Καλάβρυτ.) βαργεσιζω Σκῦρ. βαργισιζω Χίος βαργισιζω Εὐβ. Ἡπ. Στερελλ. βαργισιζω Στερελλ. βαρισιζω Θήρ. βαρυσισιζω Χίος (Καρδάμ.) βαργισιζω Πελοπν. (Ἀνδρίτσ.) Χίος γεσιζω Πελοπν. Μέσ. βαργεσιζομαι Κύπρ.

Ἐκ τοῦ περιφραστικοῦ Τουρκ. ρ. *vaz gesmek*. Οἱ συγκεκομμένοι τύπ. γεσιζω καὶ γεσιζω ἐγεννήθησαν ἀφαιρεθέντος τοῦ βαρ ὥσει ἦτο λείψανον τοῦ βαρύ. Ἰδ. ΓΧατζιδ. MNE 1,171. Τὸ ρ τοῦ βαργεσιζω καὶ βαργεσιζω κατ' ἐπίδρασιν τοῦ συνων. βαρειέμαι. Ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνᾶ 6 (1894) 143. Τὸ βαρυσισιζω ἐκ παρετυμ. πρὸς τὸ βαρύς.

1) Παραιτοῦμαί τινας, ἀπομακρύνομαί τινας Θράκ. (Μάδυτ. Σαρεκκλ.) Κρήτ. Λυκ. (Λιβύσσ.): Ἐβαρυσισισεν πρὸς ὁ ἄνθρωπος Καρδάμ. β) Ἀφίνω, ἐγκαταλείπω τινὰ Θράκ. (Μάδυτ. Σαρεκκλ.) Κρήτ. κ.ά.: Βαζγέτισέ με Κρήτ. Βαζέστα τον αὐτόθ. γ) Παραβλέπω Κρήτ. 2) Ἀπο-

